

SKAZÍKOVÁ, P. (2014): Terénní výuka geografie: transmisivní a konstruktivistické pojetí výuky v mikroregionu Hvozdnice. Diplomová práce, KSGRR, PřF UK v Praze, 99 s. + přílohy.

Předkládaná diplomová práce se věnuje problematice terénní výuky zeměpisu, která je poměrně častým tématem závěrečných prací na PřF UK. Avšak autorka v této studii k terénní výuce přistupuje novým způsobem, neboť terénní výuka je pro ni prostředkem porovnání dvou rozdílných pojetí výuky: výuky transmisivní a výuky konstruktivistické.

Za hlavní cíl si autorka vymezila vytvoření návrhu terénního cvičení dle těchto dvou pojetí výuky, a umožnit tak čtenáři, potažmo vyučujícím, identifikovat shodné a rozdílné prvky v obou pojetích. Terénní cvičení pak autorka situovala do oblasti mikroregionu Hvozdnice na Opavsku. Práce je tedy převážně praktického charakteru, nicméně v jejím úvodu autorka nejprve vymezuje terénní cvičení a jeho typy a také diskutuje vhodné metody a formy výuky v terénu. Následně se zabývá popisem transmisivního a konstruktivistického pojetí výuky, a to za účelem identifikace zásad výuky, které pak jsou užity při tvorbě pracovních listů.

V praktické části je nejprve detailněji charakterizována oblast, v níž se terénní cvičení odehrává, následně již autorka metodicky rozpracovává jednotlivé pracovní listy, které jsou zaměřené na téma „Člověk v krajině mikroregionu Hvozdnice“. Na základě SWOT analýzy jsou vymezeny hlavní tematické oblasti, jimž jsou věnovány pracovní listy – jedná se o životní prostředí a biodiverzitu, ekonomické aktivity a sídla. Aby bylo možné porovnání rozdílných pojetí výuky, stanovuje autorka totožné hlavní cíle pracovních listů, které jsou založené na porozumění generalizací dle konceptu J: Brunnera. Výsledkem pak je šest pracovních listů, které jsou dále členěny na dílčí části. Pracovní listy jsou dostatečně metodicky rozpracovány, v přílohách práce pak lze nalézt také modelová řešení všech úkolů. To umožňuje jejich přímé využití ve výuce.

Závěrem lze konstatovat, že autorka se dokázala vypořádat s nelehkým úkolem přípravy terénního cvičení v různých pojetích výuky a předkládaná práce na praktických příkladech velmi dobře ilustruje zásadní rozdílné prvky mezi oběma koncepcemi.

Práce je logicky strukturovaná, lze jí však vytknout určité množství formálních nedostatků, které mohly být odstraněny důslednější finální kontrolou.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze, 20. 8. 2014

RNDr. Martin Hanus, Ph.D.